

ટંકોરી

કાંકરો ટન-ટન અવાજ કરવા માંડે. આ સારું... ખ્યાલાનો ખ્યાલો અને વળી ધૂઘરાનો ધૂઘરો !
 જયભાઈને તો ખ્યાલો એટલો ગમ્યો કે રાતે એને સાથે રાખીને સૂતા. સવારે જયભાઈ ઉઠે તે પહેલાં મમ્મીએ પૂજાઆરતી કરી નાખ્યાં હોય. પણ આજે તો એવું થયું કે મમ્મી ટન-ટન-ટન ટંકોરી વગાડતી તી એ સાંભળીને જયભાઈ ઉઠી ગયા. અને પોતાનો નાનકડો ટણટણિયો ખ્યાલો લઈને મમ્મી પાસે પલાંઠી વાળીને બેસી ગયા અને મંડી પડ્યા ખ્યાલો વગાડવા.
 તે જોઈને મમ્મી તો હસી પડી, પણ જેજેબાપાએ હસી પડ્યા. પછી મમ્મીએ જયભાઈ ને બહુ હેત કર્યું અને પ્રસાદીનો પેંડો ખાવા આપ્યો.

જયભાઈનાં મમ્મીનાં ફર્દીબા
 જયભાઈને બહુ હેત કરે. જ્યારે
 તેમના ઘરે આવે ત્યારે જયભાઈ
 માટે કાંઈક ને કાંઈક લેતાં આવે.
 હોકે. કાં મમ મમ લાવે કાં રમકું
 લાવે. જયભાઈ એમને બા કહે. અને
 બા એમને નાનું બદું કહે.
 જયભાઈ ફર્દીબાને શું કહે ? “બા”
 બા જયભાઈને શું કહે ? “નાનું બદું”
 હા..શાબાશ.. જયભાઈ હોશિયાર છે.
 એક વખત આ બા એક નાનો
 સ્ટીલનો ખ્યાલો લાવ્યાં. તેમાં સરસ
 મજાનો સોનેરી રંગનો પઢ્યો દોરેલો
 હતો. તે ખ્યાલો એવો હતો ને કે તેને
 હલાવીએ એટલે તે ટન-ટન-ટન
 વાગતોંતો. જયભાઈ એમાં દૃધ
 પીએ ત્યારે પણ ખ્યાલો જરાક હલે
 એટલે તેના બે પડ વચ્ચે મૂકેલો